

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a JUDr. Hany Pipkové ve věci

žalobce: **Společnost pro ochranu Prokopského a Dalejského údolí**, se sídlem K Dalejím č. 748, Praha 5,
zastoupeného Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem Praha 2, Lublaňská 398/18,

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2,

za účasti osob zúčastněných na řízení:

JRD s.r.o., se sídlem Vinohradská 3330/220a, Praha 10, zastoupen JUDr. Martinem Mládkem, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 57,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2012, č. j. S-MHMP 354779/2011/OST/Če,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2012, č. j. S-MHMP 354779/2011/OST/Če, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18 450,- Kč a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného a územního rozhodnutí stavebního úřadu Městské části Praha 5, ze dne 31. 1. 2011, č. j. OSU. Hl. p. 1282/1-49631/10-Za-UR, kterým byla umístěna stavba Dva bytové domy na p. č. 1282/1 a 1282/9, v k. ú. Hlubočepy, ulice K Dalejím, Praha 5 (dále jen „stavba“).

2. Stavebník, společnost JRD s.r.o., se sídlem Vinohradská 3330, Praha 10, podal dne 27. 8. 2010 žádost o umístění stavby, které stavební úřad vyhověl. Žalobce se proti rozhodnutí odvolal, odvolání žalobců bylo zamítnuto a napadené prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno.

3. Žalobce tvrdí, že byl na svých právech zkrácen nezákonným postupem správních orgánů, což vedlo k vydání nezákonného rozhodnutí. Žalobce v podané žalobě uplatnil následující žalobní body:

4. Nesrozumitelnost a nepřehlednost napadeného rozhodnutí, které je bez přehledné grafické situace informující o situování stavby a jejích jednotlivých částí v území neúplné a nesrozumitelné; to je vadou rozhodnutí již stavebního úřadu. Značná část výroku je komplikovaným a velmi omezeným popisem zamýšlených zásahů, bez grafické situace je nesrozumitelný a vadný a to zejména v případě obzvlášť složité problematiky řešení inženýrských sítí i přípojek a zásahů v korytě vodního toku. Žalobce má za to, že rozhodnutí je nezákonné již pro svou neúplnost, kdy k němu nebylo připojeno grafické znázornění stavby, a jako takové ho lze označit rovněž za nikoli řádně doručené. Žalobce brojil proti vadě rozhodnutí již v podaném odvolání, žalovaný však jeho odvolací námitku odmítl s tím, že vedle textové části je součástí projednávaného záměru i grafické znázornění stavby, které je spolu s oznámením o podané žádosti zveřejněno v místě stavby, přičemž se za účelem seznámení se stavbou nařizuje veřejné ústní jednání. Žalobce namítl, že žalovaný vyřídil tuto odvolací námitku nedostatečně, nepřesvědčivě a hrubě neúplně, neboť zcela opomíjí požadavek, aby správní rozhodnutí bylo srozumitelné a i nekvalifikované osoby by z rozhodnutí zjistily zejména míru dotčení svých nemovitostí a práv k nim.

5. Nemožnost účastníků seznámit se s podklady pro rozhodnutí, způsobená tím, že některé písemnosti byly do spisu založeny později. Vyrozumění o doplnění spisu bylo vyvěšeno na úřední desce od 3. 11. do 18. 1. 2010, lhůta k vyjádření k nově do spisu doloženým dokladům se netýkala dokladů doložených prokazatelně později a to konkrétně: souhlas PKV, s. p. v likvidaci ze dne 28. 1. 2011, vyjádření SUPTEL a.s. ze dne 5. 1. 2011, vyjádření ELTODO – CITEUM, s.r.o. ze dne 3. 1. 2011, vyjádření Kolektorů Praha a.s., ze dne 27. 12. 2010 a vyjádření Planet A a.s., ze dne 14. 1. 2011. K této námitce, uplatněné žalobcem již v odvolání žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se vždy jedná o sdělení, podle kterého se navržený záměr uvedených správců nedotýká. Nejedná se o podklad podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, (dále jen „správní řád“). Žalobce namítl, že

žalovaný vyřídil tuto odvolací námitku nedostatečně, nepřesvědčivě a hrubě neúplně, neboť řešení přeložek a inženýrských sítí je pro subjekty, jakým je žalobce důležité, neboť může být dotčena zeleň včetně mimolesních dřevin. Tyto informace zajímají i vlastníky sousedních nemovitostí z hlediska možných zásahů do území v těsném sousedství jejich majetku.

6. Nedostatečné zjištění skutkového stavu věci pokud se týká překračování hlukových limitů, a rovněž rozpor s judikaturou správních soudů (konkrétně s rozsudky Městského soudu v Praze sp. zn. 10 Ca 61/2009 a 10 Ca 62/2009 a rozsudky Nejvyššího správního soudu ve věcech sp. zn. 1As 135/2011 a 9 As 28/2012). Přesto, že závěr hlukové studie konstatuje překračování hlukových limitů pro den i noc před jižní fasádou objektu I., vydal dne 15. 10. 2009 hygienik souhlas se stavbou. V rámci odvolacího řízení bylo stanovisko hygienika přezkoumáno Ministerstvem zdravotnictví, které změnilo stanovisko na nesouhlasné. V březnu 2012 byla provedena doplňující akustická studie a posléze bylo souhlasného stanoviska Ministerstva zdravotnictví dosaženo. Žalobce má za to, že o umístění stavby bylo rozhodnuto bez ohledu na reálnou zvukovou zátěž a námitky žalobce byly ignorovány.

7. Opomenutí odvolací námitky žalobce směřující proti podkladovým stanoviskům. Stavební úřad nesprávně konstatoval, že shromažďuje stanoviska DOSS, jejich obsahem se však nezabývá. Podle žalobce však stavební úřad musí posoudit návrh z hlediska péče o životní prostředí a širších územních vztahů, potřeb a souvislostí, to se bez obsahového posouzení stanovisek neobejde a předpokladem takového postupu je doložení hodnověrných a pravdivých odborných dokladů. Podklad pro posouzení dodržení hlukových limitů není úplný, chybí v něm aktuální a měřením ověřená hluková studie.

8. Umístění stavby v rozporu s § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“). Stavba je umístěna v nejtěsnějším předpolí přírodní rezervace Prokopské údolí. Pozemek je součástí ochranného pásma přírodní rezervace Prokopské údolí vyhlášené výnosem MK ČSR ze dne 28. 12. 1978 pod č. j. 25.533/78-VI/2. Konkrétně jde o pozemek původně označený jako parc. č. 1282 v k. ú. Hlubočepy, který byl podle sdělení katastrálního úřadu pro hl. m. Prahu, v roce 2003 rozdělen na pozemky parc. č. 1282/1, 6, 3, 4, 5, tedy pozemky parc.č. 1282/1 a 1282/6 v k. ú. Hlubočepy jsou součástí ochranného pásma přírodní rezervace.

9. Nezákonnost rozhodnutí o zamítnutí odvolání některých účastníků řízení pro opožděnost. Žalobce jako poslední žalobní námitku vytkl vadný postup při vydání napadeného rozhodnutí s tím, že po podání odvolání stavební úřad vyvěsil vyrozumění o jejich obsahu na svou úřední desku. Učinil tak písemností ze dne 10. 3. 2012. U společného odvolání sousedů (G. K., D. F. a M. F. a J. K. je v závorce uvedeno (elektronicky 7. 3. 2011) ve spise je založeno odvolání v tištěné podobě, podané přímo do podatelny dne 9. 3. 2011. Odvolatelé tak ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu doplnili elektronicky podané odvolání písemně. Žalovaný ale odvolání pro opožděnost zamítl

10. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí jako nedůvodné. K jednotlivým žalobním námitkám pak žalovaný i s odkazem na vypořádání odvolacích námitek v napadeném rozhodnutí uvedl následující:

11. Grafické vyjádření umístění stavby bylo uveřejněno současně s oznámením o konání ústního jednání na veřejně přístupném místě, žalobce se projednávání u stavebního úřadu aktivně účastnil.

12. Uvedení sítí a přípojek je zřejmé z projednávaného záměru, nikoli ze stanovisek správců sítí, ti sdělili, že se záměrem, který je označen názvem a případně odkazem na konkrétní pozemky, které jsou z řízení známé, souhlasí.

13. Doložené materiály prokazují, že v důsledku navržené stavby nedojde ke zhoršení stávajících limitů hluku a rovněž, že hluková zátěž neovlivní navržené stavby pod zákonem stanovenou hranici.

14. Stavební úřad v řízení splnil všechny povinnosti, které mu stavební zákon ukládá. Pro posouzení stavebního záměru si opatřil všechny podklady, které zhodnotil jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech. Podle § 90 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (stavební zákon), stavební úřad posuzuje, zda je záměr v souladu se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, nikoliv, zda odborný obsah stanovisek, zvláštním zákonů odpovídá.

15. Publikovaný výnos ministerstva kultury o zřízení státní přírodní rezervace „Prokopské údolí“ nezahrnuje pozemky záměru ani v podobě pozemků č. parc. 1281/1 a 1289/9 v k. ú. Hlubočepy, ani v žalobě uváděné podobě č. parc. 1282. Vyhláška č. 7/1993 Sb., hl. m. Prahy o zřízení přírodního parku „Prokopské a Dalejské údolí“ výslovně umožňuje výstavbu objektů na místech k tomu určených schválenou územně plánovací dokumentací, jak je tomu v uvedeném případě. Pozemky jsou součástí polyfunkčního území, čistě obytného s funkčním využitím především pro stavby pro bydlení. S uvedenými prvky ochrany je záměr v souladu.

16. Žalovaný přisvědčil žalobci, pokud jde o včasnost podaného odvolání. Odvolání žalobce bylo doručeno prostřednictvím elektronické pošty a v zákonné lhůtě doplněno v písemné podobě, žalobce podal proto podnět k přezkumnému řízení. Jelikož odvolací námítky všech odvolatelů byly shodné, nemá posouzení odvolání jako opožděného vliv na vyvrácení jejich věcného obsahu odvolacím orgánem.

17. Osoba zúčastněná na řízení společnost JRD s.r.o. navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření uvedla, že záměr není definován pouze slovním popisem, v textu napadeného rozhodnutí je jako příloha uvedena koordinační situace v měřítku 1:500 a situace na podkladu katastrální mapy v měřítku 1:1000 a žalobce měl možnost se s projektovou dokumentací i grafickými podklady seznámit. Výrok územního rozhodnutí je přehledný, srozumitelný a obsahuje rozhodnutí o všech námítkách účastníků.

18. Vlivem délky řízení uplynula doba, na kterou byla vydána některá ze souhlasných vyjádření správců sítí, kteří souhlas následně potvrdili, námítku žalobce, že s doplněnými podklady nebylo možno se seznámit je nedůvodná, navíc žalobci nepřísluší, neboť je oprávněn namítat jen otázky související s ochranou přírody a krajiny.

19. Co se týče hlukových limitů, dle akustické studie ze dne 3. 9. 2009 byl hluk měřen v osmi bodech, u jednoho z nich byly výsledky nad hlukovým limitem, vlivem dvou plánovaných domů se hlukové poměry u stávající okolní zástavby nezhorší. S ohledem na novou právní úpravu nechal stavebník akustickou studii aktualizovat, aby odpovídala platné právní úpravě (nařízení vlády č. 272/2011 Sb.), studie došla k závěru, že hygienické limity hluku nebudou překročeny. Žalobci nicméně nepřísluší z obdobného důvodu, jak je shora uvedeno, tuto skutečnost namítat.

20. Stanovisko OOP MHMP k otázce krajinného rázu, bylo přezkoumáno Ministerstvem životního prostředí, touto otázkou se správní orgány důkladně zabývaly. Souhrnným stanoviskem OOP MHMP ze dne 21. 6. 2010 byl v souladu s § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny udělen s realizací záměru souhlas. Uvedené stanovisko, ani stanovisko ODŽ ÚMČ Prahy 5 ze dne 18. 12. 2009, nezmiňují umístění záměru v ochranném pásmu přírodní rezervace. Nad to bylo na žádost stavebníka vydáno vyjádření OOP MHMP ze dne 23. 4. 2012, v němž je konstatováno, že záměrem dotčené pozemky nejsou na seznamu parcel ochranného pásma přírodní rezervace Prokopské údolí, souhlas orgánu ochrany přírody podle § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., není proto třeba vydávat. Sdělením ze dne 25. 8. 2011 Ministerstvo životního prostředí potvrdilo platnost závazného stanoviska OOP MHMP ze dne 21. 6. 2010. Závěr žalovaného, že projektové pozemky se nenacházejí v ochranném pásmu přírodní rezervace, se tak opírá o vyjádření OOP MHMP Prahy, stanovisko ODŽ ÚMČ Prahy 5 a přezkumné stanovisko Ministerstva životního prostředí.

21. Přesto se následně ukázalo, že tato stanoviska jsou mylná, jak totiž sdělil OP MHMP dne 17. 4. 2014, pozemky parc. č. 1282/1 a 1282/6 se v ochranném pásmu **přírodní rezervace nacházejí**. K tomuto závěru došel OŽP MHMP na základě podrobného rozboru historického dělení původního pozemku č. 1282.

22. Dne 17. 4. 2014 požádala osoba zúčastněná na řízení jako stavebník OŽP MHMP o vydání souhlasu podle § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., souhlas byl vydán dne 23. 4. 2014.

23. Pokud by tedy došel soud k závěru, že pro vydání územního rozhodnutí bylo třeba souhlasu orgánu ochrany přírody podle § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., navrhuje zúčastněná osoba, aby tuto skutečnost soud posoudil jako nepodstatnou procesní vadu. Osoba zúčastněná na řízení připomněla, že takového souhlasu je třeba až ke stavební činnosti. Vztahování této povinnosti i na povolení k umístění stavby by znamenalo nepřipustně rozšiřující výklad, v oblasti správního práva nepřipustný.

24. Osoba zúčastněná na řízení shrnula, že práva z územního rozhodnutí nabyta v dobré víře, neboť stavebník nad míru obvyklou a nezbytnou dle zákona vynaložil snahu dotčené orgány navést, aby otázku umístění záměru v ochranném pásmu přírodní rezervace prověřily. K věci se vyjádřilo celkem pět úřadů, které dospěly k závěru, že se záměr v ochranném pásmu nenachází. Žalobce detailní argumentaci předložil až v řízení před soudem, ač tak mohl učinit již v řízení správním.

25. Souhlas orgánu ochrany přírody a krajiny byl již vydán, jeho absence v době vydání napadeného rozhodnutí je nepodstatnou procesní vadou, která není důvodem pro zrušení správního rozhodnutí a tohoto souhlasu je třeba až ke stavební činnosti a nikoli k umístění stavby.

26. K námitce chybného posouzení včasnosti odvolání G. K., D. F. a M. F., osoba zúčastněná na řízení namítla, že tyto osoby mohly správní rozhodnutí napadnout správní žalobou, ale neučinily tak, přičemž podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu není přípustné, aby si jeden z účastníků správního řízení v žalobě přisvojoval námitky jiných účastníků řízení (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5A 98/98-109).

27. Dne 18. 6. 2013 vydal stavební odbor MHMP rozhodnutí č. j. MHMP 531695/2013, kterým ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 správního řádu částečně změnil výrokovou část rozhodnutí č. j. 354779/2011/OST/Če ze dne 16. 11. 2012 (napadené rozhodnutí), ve kterém projednal odvolání výše uvedených osob a zamítl je, přičemž toto rozhodnutí bylo potvrzeno i v odvolacím řízení Ministerstvem pro místní rozvoj.

28. Osoba zúčastněná na řízení nakonec namítla, že žalobce netvrdí a ani nedokládá, jakým konkrétním způsobem byl zkrácen na svých subjektivních právech. I kdyby však soud takovou okolnost shledal, dovolává se osoba zúčastněná na řízení, aby soud přihlédl k zásadě proporcionality a ochrany práv nabytých v dobré víře.

II. Obsah správního spisu a skutková zjištění soudu.

29. Dne 27. 8. 2010 osoba zúčastněná na řízení jako stavebník podala k Městské části Praha 5, odbor stavební (dále jen „stavební úřad“) žádost o umístění stavby - dvou bytových domů, každý 1PP, 2+1NP, obdélníkového tvaru; na parcele č. 1282/1 a 1286/6 v k. ú. Hlubočepy, ve vlastnictví J. a I. Ř. K žádosti byla připojena stanoviska dotčených orgánů.

30. Dokumentace pro územní řízení byla zpracována autorizovaným architektem, předložená dokumentace obsahuje charakteristiku území a stavebního pozemku, základní charakteristiku stavby a jejího užívání, souhrnnou technickou zprávu a popis stavby, dále stanovení podmínek pro přípravu stavby a základní údaje o jejím provozu, zásady zajištění požární ochrany, bezpečnosti provozu stavby při jejím užívání, návrh řešení užívání stavby osobami s omezenou schopností pohybu a orientace a návrh řešení ochrany stavby před negativními účinky. Součástí dokumentace pro územní řízení byla rovněž výkresová dokumentace objektů.

31. Co se týče popisu vlivu stavby na životní prostředí a ochranu zvláštních zájmů, dokumentace konstatovala, že stavba nezasahuje do zvláště chráněného území přírody, přírodního parku nebo prvků ÚSES.

32. Dne 14. 9. 2010 bylo vydáno oznámení o zahájení územního řízení a na den 19. 10. 2010 bylo nařízeno ústní jednání.

33. Žalobce jako osoba zúčastněná na řízení se ve věci písemně vyjádřil dne 19. 10. 2010. Ve vyjádření namítl překračování hlukových limitů, nedostatečné a povrchní posouzení krajinného rázu, vytváření umělé zábrany pro rozliv povodňových vln. Žalobce zdůraznil, že koncentrovaná městská zástavba nepatří do daného území.

34. Usnesením ze dne 2. 11. 2010 stavební úřad vyzval účastníky řízení a dotčené orgány státní správy, k vyjádření na základě doplnění dokumentace, k vyjádření poskytl lhůtu 15 dnů. Dotčené orgány nesdělily žádné stanovisko.

35. Soud vzal za prokázané, že někteří správci podzemních sítí vyjádřili následně svá stanoviska a to konkrétně dne 27. 12. 2010 společnost KOLEKTORY Praha, a.s., která uvedla, že v prostoru dotčené stavby ani jejím okolí se nenachází žádné zařízení v jejím majetku ani správě, dne 3. 1. 2011 společnost ELTODO – CITEUM, s.r.o. sdělila, že se na dotčeném úseku nenalézá žádné pouliční zařízení veřejného osvětlení, dne 5. 1. 2011 se vyjádřila společnost SUPTEL, a.s. tak, že v uvedených lokalitách nemá žádné telekomunikační zařízení, společnost Planet A, a.s., dne 14. 1. 2011 uvedla, že v lokalitě se nenachází žádné telekomunikační vedení ani jiné zařízení ve správě nebo vlastnictví společnosti, dne 28. 1. 2011 Pražská kanalizace a vodní toky, státní podnik v likvidaci sdělil, že jak s úpravou koryta a opěrné zdi, tak s vypouštěním dešťových vod z RN do Dalejského potoka souhlasí za podmínky dodržení podmínek správce vodního toku, obsažených ve vyjádření ze dne 27. 10. 2009, č. j. S-MHMP/704906/OOP/XI/702a/09/Pe.

36. Stavební úřad rozhodnutím ze dne 31. 1. 2011, č. j. OSU. Hl. p.1282/1-49631/10-Za-UR, rozhodl o umístění stavby nazvané „Dva bytové domy na p. č. 1282/1, 1282/6, k. ú. Hlubočepy, ulice K Dalejím, Praha 5. Podle rozhodnutí se na pozemcích č. parc. 1282/1, 1282/6, 1687, 1739, 1759/2, 17771/1 v k. ú. Hlubočepy umísťují stavby 2 bytové domy (Objekt I. a Objekt II.), kanalizační stoka, přípojky splaškové kanalizace, přípojka kanalizace dešťová, akumulární a retenční nádrž, přípojka na síť NN, napojení a přeložka telefonních kabelů, komunikace a zpevněné plochy, opěrná zeď, přeložky sítí technické infrastruktury, úprava koryta Dalejského potoka, solární panely. Současně stavební úřad stanovil podmínky pro umístění stavby.

37. Stavební úřad nevyhověl námitkám týkajícím se požadavku žalobce na vyjádření podle zákona č. 114/1992 Sb., kdy žalobce uváděl, že celý pozemek je v pásnu ochranné rezervace a požadavku na zamítnutí žádosti o umístění stavby.

38. Z odůvodnění rozhodnutí se podává, že na základě žádosti podané stavebníkem stavební úřad zahájil řízení, ve věci bylo konáno ústní jednání. Byla předložena aktualizovaná světelně technická studie, ve které byly zohledněny úpravy doložené dne 19. 10. 2010, stavební úřad vyrozuměl účastníky řízení a dotčené orgány o doplnění podkladů a poskytl jim další lhůtu k vyjádření. Žádost stavebníka byla doložena vyjádřením a stanovisky dotčených orgánů, stanovisky správců inženýrských sítí a dalšími podklady.

39. Stavební úřad z hlediska souladu záměru s veřejným záměrem dospěl k závěru, že navrhované umístění je v souladu s územním plánem sídelního útvaru hlavního města Prahy, neboť se jedná o stavbu bytových domů, která je navrhovaná v území – OB – čistě obytné – bez podrobnější regulace, s funkčním využitím stavby pro bydlení. Lokalita, ve

kteřé má být navrhovaná stavba umístěna je územním plánem klasifikovaná jako stabilizovaná, kde se nepředpokládá rozsáhlá stavební činnost. Novostavby se umísťují na nezastavěných pozemcích č. parc. 1282/1 a 1282/6, což jsou pozemky územním plánem určeny k zastavění, okolní zástavba je sporadická a je tvořena architektonicky nevýraznými stavbami především rodinných domů.

40. Z hlediska souladu staveb s obecnými technickými požadavky na výstavbu stanovenými vyhláškou č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, shledal stavební úřad, že stavba je s vyhláškou v souladu. Objemově se navrhované stavby nevymykají nejbližší porovnatelné zástavbě a umístění navrhovaných staveb odpovídá urbanistickému a architektonickému charakteru lokality. Navrhovaná stavba respektuje omezení vyplývající z právních předpisů chránících veřejné zájmy. Umístění stavby odpovídá požadavkům na zachování zdravého životního prostředí a pohody bydlení.

41. Novostavba dvou bytových domů o celkem 12 bytech má pro charakter lokality přiměřenou kapacitu. S ohledem na kapacitu a charakter provozu nebude stavba zatěžovat okolí hlukem, prachem ani pachem, nedojde ani k významnému nárůstu dopravy. Stavba byla kladně projednána příslušnými orgány podle zvláštních předpisů i z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na přilehlých komunikacích. Umístěním stavby nedojde k úbytku zeleně, projekt naopak navrhuje nové ozelenění vč. výsadby nových stromů.

42. Žalobce jako účastník řízení

- zpochybnil závěry hlukové studie a obsah stanoviska hygienika,
- namítl, že souhrnné stanovisko OOP MHMP ze dne 21. 6. 2010 obsahuje souhlas se zásahem do krajinného rázu, který je hodnocen jako slabý. Krajinný ráz byl posouzen povrchně a nedostatečně,
- namítl, že stavba zasahuje do opevnění svahů koryta Dalejského potoka, toto není vůbec řešeno. Přitom jde o rizikový moment vytvoření umělé zábrany pro rozliv povodňových vln v případě náhlých povodňových jevů s intenzivními srážkami. Závazné stanovisko OOP MHMP v části 5C k zásahu do tohoto VKP je zmatečné, neobsahuje žádný jednoznačný výrok.
- uvedl, že ze zobrazení, zákresů do fotografií a řezů bytovými domy je zřejmé, že třípodlažní rozsáhlé stavby postrádají klasické tvary, neodpovídají klasickému urbanistickému rázu dané lokality, kde jediný srovnatelný objekt je přes ulici na východ. Koncentrovaná městská zástavba do daného území nepatří, může je výrazně devastovat a změnit trvale jeho ráz. Neodpovídá ani podmínkám daným vyhláškou, kterou byl park zřízen. Z hlediska OTTP zcela zjevně nesplňuje požadavky čl. 4 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 a 2 předpisu.

43. Stavební úřad k námitkám uvedl:

- žadatelem doložená akustická studie byla zpracována oprávněnou osobou komplexně podle standartní metodiky a je jedním z podkladů pro územní řízení. Stavebnímu úřadu není známo, že by v průběhu řízení byl předložen důkaz o nesprávnosti předložené studie.
- k nesouhlasu s obsahem stanoviska OOP MHMP, stavebnímu úřadu nepřísluší posuzovat platná stanoviska dotčených orgánů vydaná podle zvláštních předpisů v kompetenci příslušných úřadů. Ani účastník řízení (pozn. žalobce) nespecifikoval, v čem konkrétně povrchnost a nedostatečnost stanoviska spatřuje.

- úprava koryta Dalejského potoka je v dokumentaci řešena v rozsahu odpovídajícím DUR, v tomto rozsahu byla také projednána s příslušnými dotčenými orgány a se správcem Dalejského potoka; obdobně při tom platí, že stavebnímu úřadu nepřísluší posuzovat platná stanoviska dotčených orgánů vydaná podle zvláštních předpisů v kompetenci příslušných úřadů. Ani účastník řízení (pozn. žalobce) nespecifikoval, v čem konkrétně spatřuje zmatečnost stanoviska.

- stavební úřad posoudil soulad záměru žadatele s vydanou územně plánovací dokumentací (§ 2 odst. 1 písm. n), bod 2. Územní plán) s cíli a úkoly územního plánování vymezenými v § 18 a § 19 stavebního zákona, s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů zejména s obecnými technickými požadavky na výstavbu v hl. m. Praze, s konkrétními požadavky dotčených orgánů uplatněných v rámci územního řízení. Dva bytové domy o celkové kapacitě 12 bytů jsou kapacitou i objemem lokalitě přiměřené a nepředstavují rozsáhlou stavební činnost.

- navrhovaná stavba není v rozporu s požadavky vyhl. č. 7/1993 Sb., HMP, kterou byl zřízen přírodní park Prokopské a Dalejské údolí, neboť se navrhuje na místě k tomu určeném schválenou dokumentací se souhlasem orgánu přírody a krajiny a po projednání s příslušnými orgány a nově navrhovaná zástavba byla posouzena z hlediska nenarušení ekologické stability a celkového panoramatu přírodního parku.

44. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání, v němž namítl, že:

- Celý pozemek, který má být zastavěn se nachází v ochranném pásmu přírodní rezervace, z jedné a druhé strany je potok, který má ze zákona ochranné pásmo 10 metrů.
- Obvyklá zastavěnost parcel je v lokalitě 15% max. 20%, tento projekt předpokládá zástavbu téměř 100% zmiňované parcely.
- Stavba povede k vizuálnímu zastínění části pražského Semmeringu a jednoho z Hlubočepských viaduktů, který je kulturní stavební památkou. Z pohledu od ulice Hlubočepská od sídliště Barrandov zastíní pohledové partie na Haladovu zahrádku a pohled na geologické utváření terénu. Geologie Prokopského údolí byla jedním z důležitých důvodů k vyhlášení přírodní rezervace Prokopské údolí již v roce 1978.
- Je zde plně funkční biokoridor.
- Projekt nevyhovuje místním poměrům, zasahuje do práv uživatelů sousedních domů, výpočet oslunění a osvětlení je vadný.
- Realizace projektu přinese další dopravní zatížení; projekt zcela ignoruje geologickou nestabilitu území.
- Na pozemku je funkční dětské hřiště, které zde vzniklo před více než 20 lety.
- Jedná se o přirozenou vstupní bránu do Prokopského údolí s bohatými výhledy do okolí, které by byly zrušeny.

45. Žalobce shrnul, že v případě realizace stavby dojde k nevratnému poškození ochranného pásma přírodní rezervace a úplnému zničení plně funkčního biokoridoru.

46. Žalobce dále dne 8. 3. 2011 doplnil podané odvolání a namítl:

- Výrok rozhodnutí umístění obou staveb a řady dalších vyvolaných zásahů v území na 5 stranách výroku. Rozhodnutí je nepřehledné a nesrozumitelné, pokud se neče

nad grafickou situací stavby, zároveň chybí poučení, kdy a kde lze takový podklad vidět.

- Výrok obsahuje neurčité formulace, jež zabraňují jeho jednoznačnosti a vykonatelnosti.
- Účastníkům nebyla dána zákonem uložená možnost seznámit se s celými podklady pro rozhodnutí, neboť některé písemnosti a to: souhlas PKV s. p. v likvidaci ze dne 28. 1. 2011, vyjádření SUPTEL, a.s. ze dne 5. 1. 2011, vyjádření ELTODO-CITELUM. s.r.o. ze dne 3. 1. 2011, vyjádření Kolektorů Praha, a.s., ze dne 27. 12. 2010 a vyjádření PLANET A, a.s. ze dne 14. 1. 2011 byla doložena později, než skončila lhůta k vyjádření k dokladům nově do spisu doloženým.
- Závěr hlukové studie jednoznačně konstatuje překračování hlukových limitů pro den i noc před jižní fasádou objektu I. Je nepřípustné, aby tento protiprávní stav byl prohlubován novou výstavbou. Stavební úřad tedy nedostatečně zjistil skutkový stav věci, přičemž již stavebníkem objednaná orientační studie konstatuje nadlimit. Hygienik nehodnotil stávající zátěž a opomněl, že prostor musí být chráněn i v případě nové stavby. Žalobce požadoval, aby postupem podle § 149 odst. 4 správního řádu byl souhlas hygienika přezkoumán a zrušen jako odporující zákonu.
- Krajinný ráz byl posouzen povrchně a nedostatečně, bylo opomenuto, že vnímání širokých průčelních front se zcela novým slohovým řešením je výrazným zásahem do prostředí technické památky – viaduktu, ale i do mimořádně citlivého nástupního prostoru do přírodního parku, na samé hranici přírodní rezervace. Podmínky a hodnoty hodné ochrany jsou dány ve vyhlášce č. 7/1993 Sb., HMP. Žalobce požadoval, aby postupem podle § 149 odst. 4 správního řádu žalovaný přezkoumal závazné stanovisko OKP MHMP ze dne 8. 9. 2009 a bodu 5A) souhrnného vyjádření OOP MHMP ze dne 21. 6.2010.
- S odkazem na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu žalobce uvedl, že stavební úřad je povinen zabývat se námitkami, které směřují proti podkladovým stanoviskům a je povinen ve spolupráci s dotčeným orgánem, je-li stanovisko napadeno účastníkem řízení, skutečné či tvrzené rozpory odstraňovat.
- Závazné stanovisko OOP MHMP v části 5C) souborného vyjádření k zásahu do VKP je zmatečné, není řádně projednáno a řešeno, že stavba zasahuje do opevnění svahů koryta Dalejského potoka. K vytvoření zábrany pro rozliv povodňových vln se vodoprávní úřad ani správce toku náležitě nevyjádřili. Postup OOP MHMP je chybný i v tom, že řešení problematiky kontaktu záměru s potokem požaduje řešit až ve stavebním řízení. Žalobce má za to, že již při řízení o umístění staveb musí být jasno, jaké vyvolané zásahy v okolí bude nutno provést a ty musejí být umístěny rovněž. Správce drobného toku dodal svůj souhlas až po uplynutí všech lhůt, přesto bylo jeho vyjádření zahrnuto do spisu a stalo se podkladem pro rozhodnutí.
- Žalobce zopakoval již dříve vznesenou námitku nepatřičnosti koncentrované městské zástavby na daném území.
- Žalobce vytkl napadenému rozhodnutí, že zcela chybí závazné stanovisko orgánu ochrany přírody k zásahu do zákonného 50 m širokého pásma přírodní rezervace Prokopské údolí. Takový souhlas nemůže být nahrazen ani souhlasem se zásahem do krajinného rázu, ani souhlasem se zásahem do vodního toku.

47. Žalovaný vyzval žádostí ze dne 18. 5. 2011 v souladu s § 149 odst. 4 správního řádu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo kultury a Ministerstvo životního prostředí.

48. Ministerstvo kultury sdělilo dne 8. 7. 2011 pod sp. zn. MK-S7339/2011/OPP, MK 35 621/2011OPP, že v předmětném řízení Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče nevydal závazné stanovisko podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Vyjádření MHMMP OOP ze dne 8. 9. 2009, č. j. MHMP 705 296/Rad, lze považovat za vyjádření vydané podle § 154 a násl. správního řádu. Zákonné předpoklady pro vydání závazného stanoviska nebyly splněny, neboť pozemky parc. č. 1282/1 a 1282/6 v k. ú. Hlubočepy se nenachází na území památkové rezervace, památkové zóny nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny a povinnost předem žádat o vydání závazného stanoviska orgánu státní památkové péče vlastníku nemovitosti nevznikla. Předložený záměr je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný, protože se nedotýká zájmů chráněných památkovým zákonem.

49. Ministerstvo zdravotnictví sdělilo dne 9. 8. 2011 pod č. j. 43381/2011-3/OVZ-32.2-25.52011, že s projektovou dokumentací nesouhlasí. Z odůvodnění stanoviska se podává, že Hygienická stanice hl. m. Prahy vydala na žádost stavebníka souhlasné závazné stanovisko ze dne 15. 10. 2009, č. j. Z HK 5034/5 5034/9. Podkladem pro rozhodnutí byla akustická studie č. 200955 zpracovaná Ing. J. K.

50. Jak vyplývá ze závěrů akustické studie zpracované Ing. J. K., hluk v chráněném prostoru staveb je v úrovni, resp. pod hygienickým limitem pro den (60dB) a pod hygienickým limitem pro noc (55dB), avšak v chráněném venkovním prostoru staveb objektu I – před jižní fasádou byl zjištěn hluk v úrovni nad hygienickým limitem.

51. Důvodem pro změnu stanoviska na nesouhlasné byly nedostatky akustické studie č. 200955, z níž závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 15. 10. 2009, č. j. Z HK 5034/5 5034/9, vycházelo. Ministerstvo zdravotnictví ve vydaném stanovisku konstatovalo, že akustickou studii je třeba doplnit o hodnocení akustické situace u nejbližší chráněné zástavby v okolí záměru a to pro současný stav a pro stav po realizaci stavby a dále uložilo povinnost navrhnout opatření na ochranu navrhovaného záměru tak, aby byly splněny hygienické limity v chráněném venkovním a vnitřním prostoru.

52. Dne 20. 4. 2012 zúčastněná osoba předložila stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 5. 4. 2012, č. j. HSHMP 14217/2012, akustickou studii zpracovanou společností AKUSTIKA Praha, s.r.o. č. 169-SHV-12. Z těchto listin soud vzal za prokázané, že hygienická stanice hl. m. Prahy vyslovila souhlas s návrhem projektové dokumentace za podmínky, že stavebník předloží pro stavební řízení akustickou studii řešící hluk z navrhovaných stacionárních zdrojů hluku umístěných v objektu a posouzení zvukoizolačních vlastností stavebních dělících konstrukcí. Dále za podmínky předložení podrobné ZOV včetně výpočtu hluku ze stavební činnosti ve venkovním chráněném prostoru nejbližší stavby, způsob ochrany tohoto prostoru před nadlimitním hlukem. Poslední podmínkou stanovila hygienická stanice předložení protokolů z měření hlučnosti

stacionárních zdrojů instalovaných v objektu ve vnitřních chráněných prostorech a ve venkovním chráněném prostoru stavby a to před vydáním kolaudačního souhlasu.

53. Jak soud zjistil z této akustické studie, hluk šířený za silniční dopravy po všech komunikacích nepřekročí v chráněném venkovním prostoru staveb záměru limity 55dB v denní době a 45dB v noční době. Pokud jde o celkový hluk ze silniční a železniční dopravy, realizací záměru dojde vlivem stínění hluku hmotami projektovaných domů ke snížení hluku v řádu desetin decibelu. Akustická studie obsahuje měření současného hluku, vypočítané hodnoty hluku v současném a výhledovém stavu.

54. Soud vzal dále za prokázané, že ministerstvo zdravotnictví vydalo dne 2. 8. 2012 závazné stanovisko č. j. 22627/2012-3/OVZ-18.6.2012, jímž potvrdilo souhlasné závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 5. 4. 2012, č. j. HSHMP 14217/2012. S odkazem na shora uvedenou akustickou studii, došlo ministerstvo zdravotnictví k závěru, že tato akustická studie byla dostatečným podkladem pro vydání souhlasného závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 5. 4. 2012, č. j. HSHMP 14217/2012.

55. Podáním došlým žalovanému dne 31. 10. 2012 žalobce vytkl autorům hlukové studie, hygienikovi hl. m. Prahy i ministerstvu zdravotnictví, že se nevypořádali s tím, že železniční trať z Prahy do Berouna se opravuje. Vzhledem k tomu jsou jejich stanoviska bezcenná, neboť se nijak nevypořádávají s hlukovou zátěží pro nově umístěné byty i stávající rezidenty.

56. Ministerstvo životního prostředí dne 25. 8. 2011, pod č. j. 1180/500/1142027/ENV/11, potvrdilo závazná stanoviska Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 21. 6. 2010, č. j. S-MHMP-0441212/2010/1/OOP/VI, ve vztahu k bodu 5. A – souhlas podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k umístění stavby z hlediska ochrany krajinného rázu a 5. C souhlas podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do významného krajinného prvku, vodní tok.

57. S odkazem na odůvodnění závazného stanoviska a v souladu se zněním § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. ministerstvo konstatovalo, že krajinný ráz je chráněn před těmi činnostmi, které do něj zasahují tak, že změní nebo sníží jeho estetické nebo přírodní hodnoty. Stávající estetické hodnoty krajiny představované údolím při Dalejském potoce a severně od něj svahy s vegetací a strmými skalními stěnami, jakož i nejednotnou, nesouvislou zástavbou domů a výrazným technickým prvkem (Pražský Semmering) novostavba významně negativně neovlivní. Pokud jde o § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. jsou významné krajinné prvky chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. V souvislosti s umístěním domů bude provedena úprava svahu levého břehu Dalejského potoka včetně vybudování nové opěrné zdi z lomového kamene a úprava části koryta toku, přiléhající k dotčenému pozemku parc. č. 1282/1 k. ú. Hlubočepy. Ministerstvo dospělo k závěru, že závazné stanovisko vydané k projektové dokumentaci bylo vydáno z hlediska ochrany významného krajinného prvku k tomu příslušným orgánem, není nesprávné ani v rozporu se zákonem, námitky odvolatele (žalobce) pak označilo za neopodstatněné.

58. Poté žalovaný dne 26. 9. 2012, pod sp. zn. S- MHMP 354779/2011/OST, sdělil účastníkům řízení, že se mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí ve lhůtě 5 dnů od doručení sdělení. Žalobci bylo sdělení doručeno dne 15. 10. 2012.

59. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že odvolání žalobce zamítl, odvolání zúčastněných osob J. a G. K., D. F. a M. F. zamítl jako opožděné a odvolání K. D. zamítl jako nepřipustné. Ve vztahu k odvolání podaného žalobcem žalovaný nepřisvědčil žádné odvolací námitce.

60. Pokud jde o zastavěnost ochranného pásma přírodní rezervace Prokopské údolí, konstatoval žalovaný, že se stavební úřad touto otázkou zabýval. Žalovaný ověřil, že dotčené pozemky nejsou evidovány jako pozemky ochranného pásma. Celková výměra pozemků je 3 013 m², celkem zastavěná plocha nadzemními objekty I. a II. a solárními panely bude 568,35 m². Zastavěnost bude činit přibližně 19% z celkové plochy, nicméně celková povolená zastavěnost pozemku nadzemními objekty v dané lokalitě není územním plánem stanovena.

61. K námitce vizuálního zastínění Pražského Semmeringu a dalších objektů žalovaný uzavřel, že stavba je umístěvaná na pozemcích, které platný územní plán určuje jako čistě obytné území, částečné zastínění pohledu je v současně zastavěném území obce akceptovatelné.

62. K namítanému zásahu do funkčního biokoridoru a zásahu do práv uživatelů sousedních domů s tím, že výpočet oslunění a osvětlení je vadný, žalovaný uvedl, že podle grafického znázornění územního plánu zasahuje malou část stavby územní systém ekologické stability. Orgán státní správy na úseku ochrany přírody a krajiny se k existenci biokoridoru nevyjádřil. Studie vlivu výstavby na denní osvětlení a proslunění objektu K Dalejím 89/2 včetně její aktualizace zpracovaná expertní a projektovou kanceláří A.W.A.L. prokazuje, že stávající objekt čp. 89 nebude navrženou stavbou ovlivněn nad zákonem povolenou hranici. Žalobce neuvádí, v čem spatřuje vadnost výpočtu oslunění a osvětlení, a proto žalovaný tuto námitku označil za nepřezkoumatelnou.

63. Pokud jde o namítané zvýšení dopravního zatížení a ignorování geologické nestability území, žalovaný zdůraznil, že umístění dvou nízkopodlažních bytových domů nepředstavuje výrazné dopravní zatížení. Záměr byl souhlasně posouzen dopravními orgány. Geologická, geomorfologická a hydrogeologická charakteristika, včetně zdrojů nerostů a podzemních vod a návrh řešení ochrany stavby před negativními účinky vnějšího prostředí bude podle vyhl. 503/2006 Sb. součástí projektu stavby a bude řešena nikoli v územním, ale až v následujících řízeních.

64. K existenci funkčního dětského hřiště žalovaný uvedl, že předmětem závěru je realizace stavby na vlastním pozemku; stavební úřad posuzuje podanou žádost, avšak není oprávněn nařizovat zachování veřejně přístupného a veřejně užívaného hřiště na soukromém pozemku.

65. Námitku nepřehlednosti a naprosté nesrozumitelnosti rozhodnutí označil žalovaný za irelevantní s tím, že součástí projednávaného záměru je vedle textové části i grafické

znázornění stavby, které je spolu s oznámením podané žádosti zveřejněno v místě stavby. Účastníci řízení i veřejnost se se záměrem mohli seznámit v rámci veřejného ústního jednání a rovněž mají zákonnou možnost nahlížení do spisu.

66. Pokud jde o námitku nejasnosti použitých formulací, jako formulace „cca“ nebo podmínky č. 18 písm. c), konstatoval žalovaný, že slovo „cca“ je použito v podmínce 10 napadeného rozhodnutí u délky opěrné zdi a úpravy koryta potoka, jde o opěrnou zeď v celé délce společné hranice pozemku stavebníka s pozemkem tvořeným korytem vodního toku a úprava koryta má být provedena podél opěrné zdi v rozsahu, jemuž se povolení úpravy musí maximálně přiblížit; k úpravě dala souhlas osoba hospodařící s předmětným majetkem státu. Použití zkratky neznámá nejednoznačnost v umístění opěrné zdi ani úpravy koryta potoka. Co se týče podmínky č. 18 písm. c) dává prostor pro způsob řešení monitorování stávajících staveb a pozemků a jejich ochrany v souvislosti s realizací navržené stavby. Jde o podmínku zasahující do další fáze řízení.

67. K námitce, že do spisu byly doplněny podklady, s jejichž obsahem nebylo možno se seznámit, žalovaný uvedl, že ve všech případech se jedná o sdělení, že navržený záměr se nedotýká zájmů, které správci sledují. Kromě toho v počáteční fázi řízení byla tato sdělení poskytnuta a žalobcem namítaná sdělení pozdější jsou jejich aktualizací. Vyjádření neobsahují žádné nové nebo relevantní skutečnosti, které by řízení mohly ovlivnit.

68. K namítanému překračování hlukových limitů, žalovaný, s odkazem na závěry akustické studie vypracované Ing. J. K. a vzhledem ke kladnému stanovisku Hygienické stanice hl. m. Prahy dospěl k závěru, že provoz plánovaných domů hlukové poměry v chráněném venkovním prostoru nezhorší.

69. Pokud jde o námitku posouzení záměru z hlediska ochrany krajinného rázu, žalovaný odkázal na předcházející odůvodnění svého rozhodnutí.

70. K námitce proti stanovisku odboru ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy ve vztahu umístění stavby v blízkosti Dalejského potoka, odkázal žalovaný na vyjádření odboru ochrany prostředí jako správce toku. Žalovaný konstatoval, že podle § 104 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, lze vydat územní rozhodnutí jen na základě závazného stanoviska vodoprávního úřadu, pokud mohou být dotčeny zájmy podle tohoto zákona. Závazné stanovisko se však vydává pouze tehdy, pokud se neuděluje souhlas podle § 17 zákona. Stavba bude souhlas podle § 17 zákona vyžadovat v samostatném projednání, a proto v posuzovaném případě není třeba k umístění stavby závazné stanovisko dotčeného orgánu státní správy vyžadovat.

71. Žalobce dále namítl, že navržená stavba je v území novotvarem a nesplňuje požadavky čl. 4 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 a odst. 2 vyhl. OTPP. Žalovaný akceptoval zdůvodnění učiněné ve věci stavebním úřadem s tím, že schválená územně plánovací dokumentace neobsahuje žádnou podrobnější regulaci, je proto plně v kompetenci stavebního úřadu, aby na základě svých odborných znalostí a zkušeností posoudil, zda objem a architektonické ztvárnění navržených staveb je v území přijatelné.

72. K námitce, že stavební úřad ignoroval čl. 2 odst. 2 vyhl. č. 7/1993 Sb., žalovaný uvedl, že přírodní park „Prokopské a Dalejské údolí“ byl zřízen vyhláškou č. 7/1993 Sb. hl. m. Prahy, pro přírodní park byla za stanovených podmínek vyhlášena stavební uzávěra. Stavba však byla umístěna cca 20 metrů od hranice přírodní rezervace, do území, které schválená územně plánovací dokumentace stanovuje jako čistě obytné území, určené pro obytnou zástavbu.

73. Pokud jde o namítanou absenci závazného stanoviska orgánu ochrany přírody a krajiny odkázal žalovaný na předchozí argumentaci.

74. Soud dále zjistil z rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 13. 3. 2014, č. j. MMR-3649/2014-83/358, že ministerstvo rozhodlo o společném odvolání žalobce a další osoby proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního, č. j. MHMP 531695/2013 (sp. zn. S-MHMP 219959/2013/OST/Če) ze dne 18. 6. 2013, kterým byla ve zkráceném přezkumném řízení změněna výroková část přezkoumávaného rozhodnutí, tak že (mimo jiné) odvolání žalobce bylo zamítnuto a odvolání žalobce proti rozhodnutí magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního ze dne 18. 6. 2013, č. j. MHMP 531695/2013, zamítnuto jako nepřípustné.

75. Jak se podává z uvedeného rozhodnutí, správní orgán dospěl k závěru, že přezkumné řízení se žalobce netýkalo, rozhodnutím Magistrátu ze dne 18. 6. 2013 nebyl nijak dotčen na svých právech, neboť přezkumné řízení se týkalo toliko nápravy původního posouzení včasnosti odvolání dalších osob (K., K., F., F.).

76. Soud vzal z obsahu výnosu Ministerstva kultury ČSR ze dne 28. 12. 1978 č. 25 533/78-VI/2, za prokázané, že byla zřízena státní přírodní rezervace "Prokopské údolí", kat. území Hlubočepy, Jinonice, obvod Praha 5, kraj hlavní město Praha.

77. Chráněné území se rozkládá v obvodu Prahy 5, v katastrálním území Hlubočepy, na parcelách č. 1243, 1245, 1246, 1248, 1254, 1255, 1256, 1258, 1271/1, 1271/2, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1300, 1301, 1302, 1303, 1304, 1305/1, 1307, 1308, 1309, 1311, 1312, 1313, 1314; v katastrálním území Jinonice, na parcelách č. 1053/1 (část), 1084, 1096, 1097, 1098, 1123, 1128, 1129, 1130, 1133, 1136, 1142, 1143, 1145, 1176, 1180, 1203 (část), 1207, 1213, 1215, 1216, 1219, 1262, 1263, 1264, 1265, 1497, 1558, 1626, 1628, 1631, 1632, 1639, 1640, 1646, 1647, 1653, 1654, 1659, 1660, 1663, 1668, 1669, 1680, 1681, 1688 (část), 1700, 2027 (část), 2028 (část), v obvodu lesního závodu Sady, lesy a zahradnictví hlavního města Prahy, polesí Praha 1, lesní odd. 41 b1, b2, b3, b4, b5, b6, b7 (část), b8, b9, b10 (část), b11, 42 a1, a2, b1, b2, b3, b4, c1, c2, c3, g2, 44 a1, a2, a3, a4, bezlesí 134, 135, 136, 137, 139, 140, 143, 144, 145, 146, 147, 150, 151, 158, 159, 160, o celkové výměře 101,53 ha. K zabezpečení chráněného území před rušivými vlivy okolí se určuje ochranné pásmo, které se rozkládá v obvodu Prahy 5, v katastrálních územích Hlubočepy, Jinonice, Radlice, Řeporyje a Smíchov, o celkové rozloze 210 ha, které zahrnovalo mimo jiné i parcelu parc. č. 1282.

78. Z vyjádření Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha ze dne 11. 12. 2012 soud vzal za prokázané, že parcela č. 1282 byla rozdělena na pozemky parc.č. 1282/1 a 1282/6.

79. Soud vzal dále za prokázané z důkazů předložených osobou zúčastněnou na řízení a výsledku svědků Ing. J. P. a Ing. I. B., pracovníků odboru ochrany přírody a krajiny MHMP, že skutečnost, že parcela byla rozdělena a je součástí ochranného pásma, vzešla v řízení najevo až po vydání napadeného rozhodnutí. Z listiny označené jako „*Potvrzení závazných stanovisek magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí č. j. S-MHMP-0441212/2010/1/OOP/VI ze dne 21. 6. 2010 část 5. A) a 5. C)*“ vydané Ministerstvem životního prostředí ze dne 25. 8. 2011, č.j.: 1180/500/11 42027/ENV/11, soud vzal za prokázané, že Ministerstvo životního prostředí potvrdilo závazná stanoviska Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí č. j. S-MHMP-0441212/2010/1/OOP/IV, ze dne 21. 6. 2010, označená 5. A) a 5. C), napadená odvoláním žalobce a dalších osob, proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, stavebního úřadu č. j. OSU. Hl. p. 1282/1-4963/10-Za. UR ze dne 31. 1. 2011 o umístění stavby. Jak se podává z odůvodnění rozhodnutí, správní orgán konstatoval, že zájmový prostor (parcely parc. č. 1282/1 a 1282/6 v k. ú. Hlubočepy) není součástí VKP ani zvláště chráněného území ani jeho ochranného pásma.

80. Jak soud zjistil ze závazného stanoviska a vyjádření odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 21. 6. 2010 sp. zn. S-MHMP – 0441212/2010/OOP/VI, byl podle § 77 odst. 1 písm. j) a § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., vydán souhlas k umístění stavby.

81. Odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy sdělil dne 23. 4. 2012, že parcely č. 1282/1 a 1282/6 v k. ú. Hlubočepy nejsou na seznamu parcel vymezených ve vyhlášovacím předpisu jako parcely ochranného pásma přírodní rezervace; není tedy třeba vydávat souhlas orgánu přírody a krajiny k zásahu do ochranného pásma.

82. Soud dále zjistil, že dne 17. 4. 2014 odbor životního prostředí Magistrátu hlavního města Prahy vydal pod sp. zn. S-MHMP-0489853/2014/OZP/A vyjádření a vysvětlení k zařazení parcel č. 1282/1 a 1282/6 v k. ú. Hlubočepy do ochranného pásma přírodní rezervace Prokopské údolí. Odbor životního prostředí ve vyjádření konstatuje, že stanovisko, které bylo vydáno dne 23. 4. 2012 (pozn. viz výše), obsahovalo ohledně těchto pozemků chybné sdělení. Na základě podkladů z katastru nemovitostí a katastrální mapy z roku 1978 byla původní parcela č. 1282 v k. ú. Hlubočepy součástí vyhlášeného ochranného pásma. Vydání chybného stanoviska bylo zapříčiněno rozdílem mezi zákresem ochranného pásma a textovým výčtem parcel, které se nacházejí v ochranném pásmu přírodní rezervace. Výčet parcel neodpovídá jeho zákresu ve zřizovacím předpisu. Chyba byla zjištěna na podnět občana až v roce 2013. Tyto skutečnosti byly rovněž prokázány svědeckými výpověďmi svědků B. a P.

III. Právní posouzení

83. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu

předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

84. Pro přehlednost soud rekapituluje uplatněné žalobní námitky:

85. Nedostatečné, nepřesvědčivé a hrubě neúplné vyřízení odvolací námitky, jíž žalobce brojil proti rozhodnutí stavebního úřadu pro jeho nesrozumitelnost, nepřehlednost a neúplnost, kdy k němu nebylo připojeno grafické znázornění stavby.

86. Nemožnost účastníků seznámit se s podklady pro rozhodnutí, způsobená tím, že některé písemnosti, konkrétně: souhlas PKV, s. p. v likvidaci ze dne 28. 1. 2011, vyjádření SUPTEL a.s. ze dne 5. 1. 2011, vyjádření ELTODO – CÍTELUM, s.r.o. ze dne 3. 1. 2011, vyjádření Kolektorů Praha a.s., ze dne 27. 12. 2010 a vyjádření Planet A a.s., ze dne 14. 1. 2011, byly do spisu založeny později.

87. Nedostatečné zjištění skutkového stavu věci pokud se týká překračování hlukových limitů, a rovněž rozpor s judikaturou správních soudů.

88. Opomenutí odvolací námitky žalobce směřující proti podkladovým stanoviskům.

89. Umístění stavby v rozporu s § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny s tím, že pozemek parc. č. 1282 v k. ú. Hlubočepy je součástí ochranného pásma přírodní rezervace Prokopské údolí vyhlášené výnosem MK ČSR ze dne 28. 12. 1978 pod č. j. 25.533/78-VI/2.

90. Nezákonnost rozhodnutí o zamítnutí odvolání některých účastníků řízení pro opožděnost.

91. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalobní legitimace v nyní posuzované věci u žalobce byla, respektive je dána, neboť procesně je v souladu s ustanovením § 65 s.r.s. k podání žaloby legitimován ten, kdo má způsobilost být účastníkem řízení a tvrdí, že došlo ke zkrácení jeho práv. Ve vztahu k aktivní žalobní legitimaci soud předně zkoumal, zda žalobce namítal konkrétní zkrácení na svých právech, zda jsou jeho námitky relevantní ve vztahu k předmětu řízení a dále, zda vzhledem k jeho postavení občanského sdružení (spolku) jsou uplatněné žalobní body legitimní ohledně těch zájmů, k jejichž ochraně mu bylo právními předpisy postavení účastníka založeno. Účastenství žalobce, jakožto občanského sdružení podle ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona, nebylo ve správním řízení zpochybněno, neboť z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se odvolací správní úřad zabýval námitkami, které žalobce v průběhu správního řízení vznesl. Žalobce splnil požadavky pro toto postavení podle ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném pro posuzovanou věc a požadavky podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“).

92. K první žalobní námitce soud konstatuje, že podle § 79 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2012, *rozhodnutí o umístění stavby vymezuje stavební pozemek, umísťuje navrhovanou stavbu, stanoví její druh a účel, podmínky pro její umístění, pro*

zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení, pro ohlášení stavby a pro napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.

93. Podle § 92 odst. 1, odst. 5 stavebního zákona, územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby; vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při vydávání kolaudačního souhlasu, může uložit zpracování prováděcí dokumentace stavby. V rozhodnutí stavební úřad rozhodne o námitkách účastníků řízení, v odůvodnění vyhodnotí připomínky veřejnosti a stanoví dobu platnosti rozhodnutí, má-li být delší, než stanoví tento zákon. U staveb dočasných nebo v rozhodnutí o změně využití území pro dočasné činnosti stanoví lhůtu pro odstranění stavby nebo ukončení činnosti a následný způsob úpravy území. V případech podle § 78 odst. 2 stanoví v potřebném rozsahu podmínky pro provedení záměru.

Obsahové náležitosti jednotlivých druhů územních rozhodnutí stanoví prováděcí právní předpis.

94. Podle § 9 vyhl. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí,

(1) Rozhodnutí o umístění stavby kromě obecných náležitostí rozhodnutí²⁾ a náležitostí stanovených v § 92 stavebního zákona obsahuje

- a) druh a účel umísťované stavby,*
- b) parcelní čísla a druh pozemků podle katastru nemovitostí, na nichž se stavba umísťuje,*
- c) umístění stavby na pozemku, zejména vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb,*
- d) určení prostorového řešení stavby, zejména půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě,*
- e) vymezení území dotčeného vlivy stavby.*

(2) Rozhodnutí o umístění stavby dále obsahuje podmínky, kterými se zabezpečí

- a) soulad umístění stavby s cíli a úkoly územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací,*
- b) urbanistické a architektonické podmínky pro zpracování projektové dokumentace, která bude řešit začlenění stavby do území, zachování civilizačních, kulturních a přírodních hodnot v území, ochranu veřejného zdraví a životního prostředí,*
- c) další podmínky pro projektovou přípravu stavby (§ 92 odst. 1 stavebního zákona),*
- d) podmínky a požadavky vyplývající ze závazných stanovisek dotčených orgánů,*
- e) napojení stavby na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu,*
- f) ochrana práv a právem chráněných zájmů vztahujících se k nemovitostem,*
- g) užívání stavby osobami s omezenou schopností pohybu a orientace.*

(3) V případě rozhodnutí stavebního úřadu, kterým se stanoví, že u jednoduchých staveb, terénních úprav a zařízení uvedených v § 104 odst. 2 písm. d) až m) stavebního zákona nebude k jejich provedení vyžadováno ohlášení anebo stavební povolení (§ 78 odst. 2 stavebního zákona), obsahuje rozhodnutí o umístění stavby i podmínky pro provedení stavby.

(4) V případě, že stavba je označena jako nezpůsobilá pro zkrácené stavební řízení (§ 117 odst. 1 stavebního zákona), je toto označení obsahovou náležitostí rozhodnutí o umístění stavby.

(5) Grafická příloha rozhodnutí o umístění stavby, ověřená stavebním úřadem, obsahuje výkres současného stavu území v měřítku katastrální mapy se zakreslením stavebního pozemku, požadovaného umístění stavby, s vyznačením vazeb a vlivů na okolí, zejména vzdáleností od hranic pozemku a sousedních staveb, a popřípadě vybranou část dokumentace podle přílohy č. 4 k této vyhlášce. U liniových staveb delších než 1 000 m a staveb zvláště rozsáhlých lze doplnit půdorysné vyznačení stavby na mapovém podkladě v měřítku 1 : 10 000 až 1 : 50 000.

95. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2013, č. j. 4 As 18/2012 – 29, „znění § 92 stavebního zákona mezi obsahové náležitosti územního rozhodnutí o umístění stavby výslovně nezařadilo grafickou přílohu obsahující celkovou situaci v měřítku katastrální mapy, nicméně stavebnímu úřadu ukládá, aby po právní moci územního rozhodnutí předalo žadateli jedno jeho vyhotovení opatřené záznamem o účinnosti spolu s ověřenou grafickou přílohou v měřítku katastrální mapy. O ní se však uvedené ustanovení již nezmiňuje jako o grafické příloze žádosti o vydání územního rozhodnutí, takže se musí nutně jednat o grafickou přílohu územního rozhodnutí, která vychází z dokumentace pro územní řízení.

96. Navíc na základě zákonného zmocnění jsou obsahové náležitosti jednotlivých druhů územních rozhodnutí stanoveny také ve vyhlášce č. 503/2006 Sb. Tento prováděcí právní předpis upravuje v § 9 odst. 5 náležitosti stavebním úřadem ověřené grafické přílohy rozhodnutí o umístění stavby. Z toho je zcela zřejmé, že stavebním úřadem ověřená grafická příloha obsahující celkovou situaci v měřítku katastrální mapy tvoří součást územního rozhodnutí o umístění stavby a musí být k němu připojena. Stavební úřad má proto všem účastníkům územního řízení doručit rozhodnutí o umístění stavby i s ověřenou grafickou přílohou obsahující celkovou situaci v měřítku katastrální mapy, se zakreslením stavebního pozemku, požadovaného umístění stavby, s vyznačením vazeb a vlivů na okolí, zejména vzdáleností od hranic pozemku a sousedních staveb. Navíc takový postup je i potřebný a účelný s ohledem na nemožnost přesného vyjádření povahy a závažnosti zásahu do území formou pouhého slovního popisu umísťované stavby.

97. Žalovaný i krajský soud tedy pochybily, když dospěly k závěru, že grafická příloha obsahující celkovou situaci v měřítku katastrální mapy není součástí rozhodnutí o umístění stavby a spolu s ním se nemusí doručovat všem účastníkům územního řízení. Z toho dovodily nesprávný závěr, že doručením rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby bez připojení této ověřené grafické přílohy stěžovateli nebyla v dané věci porušena příslušná ustanovení stavebního zákona a vyhlášky č. 503/2006 Sb.“

98. V citovaném rozhodnutí Nejvyšší správní soud shledal, že uvedené pochybení stavebního úřadu a soudu, nezakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Soud v projednávané věci dospěl k závěru, že i na přezkoumávané rozhodnutí lze vztáhnout závěry uvedeného rozsudku. Stavební úřad v rozhodnutí o umístění stavby ve výrokové části podrobně specifikoval umísťované stavby a vymezil podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby, aniž by ve výrokové části rozhodnutí odkazoval na grafickou

přílohu (viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 8. 2013, č. j. 15A 62/2013-41, *a contrario*).

99. Výroková část rozhodnutí je v souladu s požadavky na její obsah, jak je specifikuje citované ustanovení vyhlášky č. 503/2006 Sb.; s grafickou přílohou měli účastníci řízení, včetně žalobce možnost se seznámit v rámci veřejného projednání a byla součástí spisu, žalobce je s jejím obsahem obeznámen, o čemž svědčí podrobná argumentace obsažená jak v odvolání, tak v podané správní žalobě.

100. Ze všech uvedených důvodů soud neshledal důvodnou prvou žalobní námitku. Napadené rozhodnutí, resp. jemu předcházející rozhodnutí o umístění stavby bylo vydáno v souladu se zákonem (a prováděcím předpisem) stanovenými požadavky na obsah tohoto rozhodnutí, grafická příloha nebyla ve výroku rozhodnutí výslovně zmíněna a i když je jeho součástí, jak Nejvyšší správní soud dovodil, skutečnost, že nebyla žalobci doručena, nezakládá ještě důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalobce měl možnost se s ní seznámit a také tak v průběhu řízení učinil. Závěry, k nimž soud dospěl, jsou v souladu se způsobem, jakým se žalovaný s obdobnou námitkou, kterou žalovaný uplatnil v podaném odvolání, vypořádal v napadeném rozhodnutí.

101. Co se týče druhé žalobní námitky, jak soud zjistil v provedeném dokazování, souhlas PKV s. p. v likvidaci ze dne 28. 1. 2011, vyjádření SUPTEL, a.s. ze dne 5. 1. 2011, vyjádření ELTODO- CITEUM. s.r.o. ze dne 3. 1. 2011, vyjádření Kolektorů Praha, a.s., ze dne 27. 12. 2010 a vyjádření PLANET A, a.s. ze dne 14. 1. 2011 byla doložena později, než ve lhůtě určené stavebním úřadem k vyjádření se s podklady založenými do spisu.

102. Soud v první řadě připomíná, že pro územní řízení stavební zákon ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí stanovil pravidlo koncentrace řízení (§ 89 odst. 1 stavebního zákona), stanoviska, námitky a připomínky s relevantními účinky jsou soustředěny k okamžiku veřejného ústního jednání. Seznámení se s obsahem spisu má svůj význam v řízeních, v nichž se veřejné ústní jednání nekoná, správní úřad rozhoduje „kabinetně“ pouze na podkladě listin, které jsou ve spise založeny a v takovém případě je možnost účastníka se s podklady pro rozhodnutí seznámit nutnou podmínkou transparentnosti a předvídatelnosti správního rozhodování.

103. Shora uvedená vyjádření nebyla podle svého obsahu s to, jakkoli ovlivnit výsledné rozhodnutí žalovaného, skutečnost, že tato stanoviska byla do spisu založena později nelze označit za vadu řízení, která by mohla vést ke zrušení napadeného rozhodnutí. Z tohoto důvodu soud za nedůvodnou pokládá i druhou žalobní námitku.

104. Žalobce v pořadí třetí žalobní námitkou brojí proti skutkovým zjištěním stavebního úřadu. Za správnou považuje akustickou studii Ing. K. ze dne 3. 9. 2009 a navazující nesouhlasné stanoviska Ministerstva zdravotnictví. Za nesprávnou pokládá akustickou studii firmy Akustika Praha ze dne 16. 3. 2012, na jejímž podkladě bylo vydáno souhlasné stanovisko Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 5. 4. 2012, č. j. HSHMP 14217/2012, ve spojení se závazným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví ze dne 2. 8. 2012, č. j. 22627/2012-3/OVZ-18.6.2012.

105. Jak soud zjistil po provedeném dokazování, stěžejním důvodem pro vydání původního nesouhlasného stanoviska ministerstva zdravotnictví bylo překročení hlukových limitů, zjištěné Ing. K., s tím, že ministerstvo uložilo doplnit studii o hodnocení akustické situace u nejbližší chráněné zástavby v okolí záměru a to pro současný stav a pro stav po realizaci stavby a dále uložilo povinnost navrhnout opatření na ochranu navrhovaného záměru tak, aby byly splněny hygienické limity v chráněném venkovním a vnitřním prostoru. Přesto, že k požadovanému doplnění nedošlo a akustická studie ze dne 16. 3. 2012 hodnocení akustické situace u nejbližší chráněné zástavby v okolí záměru a to pro současný stav a pro stav po realizaci stavby neobsahuje, změnilo ministerstvo předchozí nesouhlasné stanovisko.

106. Žalovaný převzal ve svém rozhodnutí závěry souhlasného stanoviska Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 5. 4. 2012, č. j. HSHMP 14217/2012, ve spojení se závazným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví ze dne 2. 8. 2012, č. j. 22627/2012-3/OVZ-18.6.2012, aniž by se zabýval namítaným rozporem akustických studií. Ačkoli závěry akustické studie Ing. K. vedly k vydání původně nesouhlasného stanoviska ministerstva, žalovaný z ní v napadeném rozhodnutí vychází a dovozuje, že jednak provoz dvou plánovaných nízkoenergetických domů nezhorší hlukové poměry v chráněném venkovním prostoru, jednak úpravy na umísťovaných domech (neprůzvučnost R_w oken a terasových dveří a materiál obvodových stěn, které měly být řešeny v další fázi projektu) zajistí splnění požadavků na vnitřní chráněné prostory staveb – obytné místnosti objektu podle § 10 nařízení č. 148/2006 Sb.,

107. Podle § 10 odst. 2, věta první, nařízení č. 148/2006 Sb., účinném do dne 31. 10. 2011, *hygienický limit v ekvivalentní hladině akustického tlaku A se stanoví pro hluk pronikající vzduchem zvenčí a pro hluk ze stavební činnosti uvnitř objektu součtem základní hladiny akustického tlaku $A_{L_{Aeq,T}}$ se rovná 40 dB a korekcí přibližujících ke druhu chráněného prostoru a denní a noční době podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení.* (pozn. 40 dB přes den a 30 dB v noci dle přílohy 2).

108. K tomu soud poznamenává, že v době rozhodování žalovaného již bylo účinné nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, nicméně žalovaným uváděné hodnoty zůstaly stejné nově i dle § 11 uvedeného nařízení.

109. Hygienické limity hluku v chráněných venkovních prostorech staveb a v chráněném venkovním prostoru podle § 12 nařízení vlády, *se stanoví součtem základní hladiny akustického tlaku $A_{L_{Aeq,T}}$ 50 dB a korekcí přibližujících ke druhu chráněného prostoru a denní a noční době, které jsou uvedeny v tabulce č. 1 části A přílohy č. 3 k tomuto nařízení.* Chráněný venkovní prostor ostatních staveb a chráněný ostatní venkovní prostor má podle přílohy stanovenou korekci +5, +10, +20 a v noci -10 dB.

110. Vada napadeného rozhodnutí spočívá v tom, že žalovaný nikterak nezohledňuje pozdější akustickou studii firmy Akustika Praha ze dne 16. 3. 2012, na jejímž podkladě bylo vydáno souhlasné stanovisko Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 5. 4. 2012, č. j. HSHMP 14217/2012, ve spojení se závazným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví ze dne 2. 8. 2012, č. j. 22627/2012-3/OVZ-18.6.2012, ale opírá vydané rozhodnutí o studii Ing. K., ačkoli v té byl zjištěn hluk v úrovni nad hygienickým limitem

(v chráněném venkovním prostoru staveb objektu I – před jižní fasádou) a Ministerstvo zdravotnictví požadovalo doplnit studii o hodnocení akustické situace u nejbližší chráněné zástavby v okolí záměru a to pro současný stav a pro stav po realizaci stavby a dále uložilo povinnost navrhnout opatření na ochranu navrhovaného záměru tak, aby byly splněny hygienické limity v chráněném venkovním a vnitřním prostoru. Žalovaný dospívá k závěru, že se hlukové poměry v chráněném venkovním prostoru nezhorší, ačkoli již před plánovanou výstavbou k překročení limitů došlo, aniž by odůvodnil, na základě jakých skutkových zjištění tak činí a hodnocení akustické situace u nejbližší chráněné zástavby v okolí záměru ani nebylo provedeno. Jakým způsobem pak žalovaný učinil závěry o splnění požadavků na vnitřní chráněné prostory, pak není zřejmé vůbec.

111. Soud přisvědčuje třetí žalobní námitce s tím, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, neopatrnil si pro své rozhodnutí dostatečné podklady, respektive podklady, které měl k dispozici, jsou rozporné, neujasně, zda posuzuje hygienické limity hluku ve vnitřních chráněných prostorech staveb nebo chráněného venkovního prostoru ostatních staveb a chráněného ostatního venkovního prostoru. Tím napadené rozhodnutí zatížil částečnou nepřezkoumatelností, zároveň lze přisvědčit i tomu, že skutkový stav, pokud jde o budoucí hlukovou zátěž, nebyl řádně objasněn a žalovaný porušil zásadu materiální pravdy (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

112. Pokud jde o čtvrtou žalobní námitku směřující proti opomenutí odvolací námitky žalobce směřující proti podkladovým stanoviskům, soud ji důvodnou neshledal.

113. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že ve všech případech se jedná o sdělení, že navržený záměr se nedotýká zájmů, které správci sledují, v počáteční fázi řízení byla tato sdělení poskytnuta a žalobcem namítaná sdělení pozdější jsou jen jejich aktualizací, přičemž vyjádření neobsahují žádné nové nebo relevantní skutečnosti, které by řízení mohly ovlivnit. Jak je patrné, žalovaný se s odvolací námitkou vypořádal, přičemž ani z materiálního hlediska nelze napadenému rozhodnutí vytknout pochybení. Jak soud již shora konstatoval, souhlas PKV s. p. v likvidaci ze dne 28. 1. 2011, vyjádření SUPTEL, a.s. ze dne 5. 1. 2011, vyjádření ELTODO- CITEUM. s.r.o. ze dne 3. 1. 2011, vyjádření Kolektorů Praha, a.s., ze dne 27. 12. 2010 a vyjádření PLANET A, a.s. ze dne 14. 1. 2011 byla doložena později, než ve lhůtě určené stavebním úřadem k seznámení se s podklady založenými do spisu, avšak uvedená vyjádření nebyla podle svého obsahu s to, jakkoli ovlivnit výsledné rozhodnutí žalovaného, skutečnost, že tato stanoviska byla do spisu založena později nelze označit za vadu řízení, která by mohla vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.

114. Ohledně dalších podkladových stanovisek, žalovaný se s nimi v napadeném rozhodnutí věcně vypořádal, zejména pokud jde o klíčová stanoviska Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva kultury a Ministerstva životního prostředí. Žalobce nesouhlasí se způsobem, jakým se žalovaný s podkladovými stanovisky vypořádal, to však samo o sobě neumožňuje závěr, že žalobní námitka je důvodná. Z věcného hlediska jsou námitky žalobce proti postupu žalovaného předmětem třetí a páté žalobní námitky.

115. Co se týče namítaného umístění stavby v rozporu s § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny s tím, že pozemek parc. č. 1282 v k. ú. Hlubočepy je

součástí ochranného pásma přírodní rezervace Prokopské údolí vyhlášené výnosem MK ČSR ze dne 28. 12. 1978 pod č. j. 25.533/78-VI/2. (pozn. Výnos ministerstva kultury ČSR ze dne 28. prosince 1977 čj. 25 533/78 o vyhlášení státní přírodní rezervace "Prokopské údolí" v Praze (reg.)-částka 4/1979 Sb.), soud vychází ze zjištění, že pozemek 1282, později rozdělený na pozemky 1282/1 a 1282/6 **je součástí ochranného pásma.**

116. Žalobce trvá na tom, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nebyl vyžádán souhlas podle § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., žalovaný v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě setrval na tom, že předmětné pozemky se v ochranném pásmu nenacházejí. Osoba zúčastněná na řízení pak má za to, že souhlasu orgánu ochrany přírody a krajiny je třeba ke stavební činnosti, vztažení této povinnosti na povolení umístění stavby by znamenalo nepřipustně rozšiřující výklad zákona.

117. Přírodní park „Prokopské a Dalejské údolí byl zřízen vyhláškou č. 7/1993 Sb., hl. m. Prahy. Podle čl. 2 odst. 4 vyhlášky, *ve všech katastrálních územích dotčených hranicí přírodního parku, musí být nově navrhovaná zástavba posuzována z hlediska nenarušení ekologické stability a celkového panoramatu přírodního parku (např. nesmí vyžadovat vedení inženýrských sítí a komunikací přírodním parkem nebo rušit provozem).*

118. Podle § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., *ke stavební činnosti, terénním a vodohospodářským úpravám, k použití chemických prostředků a změnám kultury pozemku v ochranném pásmu je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.*

119. Ochranu přírody a krajiny v ochranném pásmu lze zajistit souhlasem orgánu ochrany přírody k určitým činnostem povolovaným podle zvláštních zákonů. Souhlasy jsou nezbytné k činnostem podle odst. 2. Jedná se o souhlas ke stavební činnosti a terénním úpravám podle stavebního zákona.

126. Podle § 76 odst. 1 stavebního zákona, *umísťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit jejich vliv na využití území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak.*

120. Podle § 79 odst. 1 stavebního zákona, *rozhodnutí o umístění stavby vymezuje stavební pozemek, umísťuje navrhovanou stavbu, stanoví její druh a účel, podmínky pro její umístění, pro zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení, pro ohlášení stavby a pro napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.*

121. Rozhodnutí o umístění stavby představuje základní rozhodnutí o stavbě a stavebním pozemku. Územní rozhodnutí vymezuje stavební pozemek, umísťuje navrhovanou stavbu, stanoví druh a účel umísťované stavby, stanoví podmínky pro umístění stavby, stanoví podmínky pro zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení nebo pro ohlášení stavby a stanoví také podmínky pro napojení stavby na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Není pochyb o tom, že oprávnění stavebníka postavit na určitém místě a za určitých podmínek konkrétní stavbu je založeno teprve až pravomocným stavebním povolením. Nicméně pokud jde o samotné stavební povolení, to je obsahově závislé mj. právě na rozhodnutí o umístění stavby (viz rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 5 As 12/2009 – 153, publikovaný pod č. 2052/2010 Sb. NSS.)

122. Povahou souhlasu orgánu ochrany přírody a krajiny podle § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., se zabýval zdejší soud v rozsudku ze dne 14. 6. 2010, sp. zn. 9 Ca 115/2007, v němž konstatoval, že: „rozhodnutí orgánu ochrany přírody o udělení souhlasu ke stavební činnosti v ochranném pásmu zvláště chráněného území vydané podle § 37 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny není v žádném případě rozhodnutím, kterým by byl účastníkovi řízení (žadateli) udělen souhlas k občanskoprávnímu úkonu, jak se mylně domnívá žalobce. Jedná se o závazné stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny, sloužící jako podklad pro další rozhodování správních orgánů ve věci předmětné stavby. Předmětem rozhodování orgánu ochrany přírody není samotná realizace občanskoprávního úkonu žalobcem, ale to, zda z pohledu ochrany přírody lze žalobci přiznat veřejné subjektivní právo provádět stavební činnost v ochranném pásmu přírodní památky.“ Vyslovený právní názor byl co správný stvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2012, č. j. 5 As 12/2011 – 167, Nejvyšší správní soud mj. konstatoval, že „rozhodnutí o umístění stavby sice nezakládá jeho adresátovi veřejné subjektivní právo stavět, ale zakládá mu při splnění dalších zákonných podmínek právo požádat pro danou stavbu o stavební povolení. I při zohlednění toho, že stěžovateli bylo v dané věci vydáno rozhodnutí o umístění stavby a že osoba zúčastněná na řízení ani další účastníci řízení neuspěli s odvoláním proti tomuto rozhodnutí (jakkoli tato rozhodnutí vydaná v územním řízení ještě v době rozhodování ministra životního prostředí nenabyla právní moci), ovšem i nadále platí, že újma způsobená stěžovateli zrušením rozhodnutí o souhlasu orgánu ochrany přírody nebyla větší (tím méně ve zjevném nepoměru) než újma, jež by brozila v případě zachování těchto nezákonných rozhodnutí přírodní památce.“

123. S ohledem na všechny uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že v pořadí pátá žalobní námitka umístění stavby v rozporu s § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny je důvodná. Jak vyplývá ze shora citovaných rozhodnutí zdejšího i Nejvyššího správního soudu je souhlas ke stavební činnosti v ochranném pásmu zvláště chráněného území klíčovým podkladem pro jakoukoli další stavební činnost. Pokud souhlas nebyl vyžádán je napadené rozhodnutí zatíženo vadou, pro kterou nemůže obstát. Na tom nemůže ničeho změnit ani skutečnost, že souhlas byl vyžádán dodatečně, neboť v době vydání napadeného rozhodnutí obstarán nebyl, ačkoli to zákon ukládá.

124. Nejde při tom o nepodstatnou procesní vadu, jak namítá osoba zúčastněná na řízení. Z citovaných zákonných ustanovení i předchozích soudních rozhodnutí je zřejmé, že udělení předchozího souhlasu je z hlediska ochrany přírody klíčové, jeho nevyžádáním správní orgán závažným způsobem pochybil a rozhodnutí proto nemůže obstát.

125. Jako poslední žalobce namítá, že žalovaný nesprávně zamítl jako opožděná odvolání sousedů (G. K., D. F. a M. F. a J. K.), s tím že odvolání bylo podáno ve lhůtě elektronicky dne 7. 3. 2011, ve spise je založeno odvolání v tištěné podobě, podané přímo do podatelny dne 9. 3. 2011, bylo tedy podáno včas a v zákonné lhůtě v písemné podobě doplněno.

126. Žalobce v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu může namítat jak celkovou nezákonnost rozhodnutí správního orgánu (vady hmotněprávní), tak i vady procesního postupu, jež se projevují v jeho právní sféře. Tvrzené zkrácení na právech, resp. zásah do

právní sféry, se musí pojit se žalobcem a nikoliv s jinou osobou. Žalobou se tedy nelze domáhat poskytnutí soudní ochrany jiné osobě (např. jinému účastníkovi řízení před správním orgánem). V pořadí šestou žalobní námitku soud proto zamítl, jako nedůvodnou.

127. Nad rámec uvedeného je pak nutno konstatovat, že namítaná vada byla zhojena vydáním přezkumného rozhodnutí ze dne 18. 6. 2013, č. j. MHMP 531695/2013, jímž žalovaný společně odvolání G. K., D. F. a M. F. a J. K. zamítl, neboť shledal, že jde o odvolání včasná avšak nedůvodná.

IV. Závěr a náklady řízení.

128. Jelikož soud shledal důvodnými třetí a pátou žalobní námitku a zároveň dospěl k závěru, že jde o pochybení správního orgánu zásadní povahy, nemohl rozhodnout jinak, než pro nezákonnost napadené rozhodnutí zrušit.

129. S ohledem na okolnosti případu se soud zabýval tím, zda ve vztahu k zúčastněné osobě, nejde o rozhodnutí excesivní, porušující princip přiměřenosti a předvídatelnosti soudního rozhodnutí. Nelze totiž přehlédnout, že zúčastněná osoba v řízení předkládala akustickou studii firmy Akustika Praha ze dne 16. 3. 2012, na jejímž podkladě bylo vydáno souhlasné stanovisko Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 5. 4. 2012, č. j. HSHMP 14217/2012, ve spojení se závazným stanoviskem ministerstva zdravotnictví ze dne 2. 8. 2012, č. j. 22627/2012-3/OVZ-18.6.2012. Rovněž lze zúčastněné osobě přisvědčit, že v řízení postupovala obezřetně a v dobré víře, že dotčený pozemek se v oblasti ochranného pásma nenachází. Soud též s ohledem na uvedené skutečnosti vyslechl navrhované svědky, ačkoli z hlediska posouzení zákonnosti vydaného rozhodnutí se jejich výslech může jevit jako nadbytečný.

130. Právě výpovědi svědků však soudu umožnily zohlednit individuální okolnosti případu a soustředit se i na argumentaci zúčastněné osoby. Nezbyvá však než konstatovat, že nezákonnost napadeného rozhodnutí, pokud jde o absenci souhlasu orgánu ochrany přírody a krajiny podle § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., a zároveň porušení procesního postupu správního orgánu při zjišťování skutkového stavu věci ve vztahu k dodržení akustických limitů, již vykazují takovou míru intenzity, že napadené rozhodnutí nemůže obstát. Soud je proto jako nezákonné zrušil. V dalším řízení se žalovaný soustředí na odstranění vytýkaných vad, a znovu posoudí, zda lze žádosti o umístění stavby vyhovět.

131. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odstavec 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, náleží mu proto právo na náhradu nákladů řízení. Tyto náklady činí zaplacený soudní poplatek 3 000,-Kč, náklady právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Za každý úkon právní služby činí odměna advokáta 3 100,- Kč z tarifní hodnoty 50 000,-Kč (§ 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky) a 300,-Kč paušální náhrada podle § 13 vyhlášky. Žalobci soud přiznal náhradu za tyto úkony právní služby: převzetí zastoupení původním právním zástupcem JUDr. Kužvatem, sepis a podání žaloby, dále převzetí zastoupení Mgr. Černousem, účast na jednání dne 28. 11. 2017, které však nebylo zahájeno a bylo odročeno, proto byla přiznána odměna ve výši ½ podle § 14 odst. 2 vyhl., a účast při

jednání dne 29. 5. 2018. Celkem za 5 úkonů soud přiznal odměnu ve výši 13 950,-Kč. Právnímu zástupci dále náleží náhrada paušálních výdajů po 300,-Kč podle § 13 odst. 3 vyhl., celkem 1 500,-Kč. Soud uložil žalovanému, aby zaplatil žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18 450,-Kč.

132. O nákladech zúčastněné osoby soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s.ř.s., podle kterého, *osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil*; jelikož soud zúčastněné osobě neuložil žádnou povinnost, s níž by byly spojeny náklady, rozhodl, že zúčastněná osoba rovněž nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. května 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu